

Előfizetési díj:

Postán vagy Pécsen házhoz küldve: egész évre 5 ft., fél-évre 2 ft. 50 kr., negyed évre 1 ft. 25 kr. egy szám 10 kr. Megjelenik minden szombaton. Egyes számok kaphatók Weidinger N. könyvkeres. (Széchenyi tér).

Szerkesztői iroda:

Ferenzielek utcája 22.sz. I emelet. Kéziratok vissza nem küldetnek

A lap szellemi részét illető közlemények és előfizetések a szerkesztőséghez, a hirdetések pedig a kiadóhivatalhoz intézendők. Előfizetheti helyben: a kiadóhivatalban, Blauhorn Antal úr a városbéli épületben, Lill János úr a budai külvárosban, Böhm C. F. úr a szigeti külvárosban lévő kereskedésében, és Fesztl Károly úr könyvkötő üzletében, Király utca (nemzeti kaszinó épület), valamint a vidéken minden postahivatalnál.

Hirdetések ára:

Egy öt-hasébos petit sor egyszeri megjelenésért 8 krt többszöri megjelenésnél árlengedés adatik. Minden hirdetés után 30 kr. bélyeg díj fizetendő. A nyitit tér 1 petit sora 10 kr. A hirdetési díj előre fizetendő.

Kiadó hivatal:

Taizs Mihály nyomdájában Majláth-tér 2. szám alatt.

PÉCSI FIGYELŐ.

Az a sziszek-novi-i vasut.

Élelmes faj az a német, alig van valami balesete is, melyből azonnal hasznót is ne húzna, holott az a magyar még saját kárán sem bír tanulni.

Ime az osztrák hadvezénylet ostobasága, az osztrák hadélemezésnek kritikán alóli nyomorult állapota, azon körülmény, hogy Magyarország ifjuságának szíve virágát vitték a bosnyák mécsárszékre, nagyon alkalmas ürügyet szolgáltatott arra, hogy a magyarországi kereskedelmi érdekeket századokra megsemmisítő vasutnak sürgős kiépítését a magyar sz. korona területén át erőszakolva keresztül vigyék és pedig a mi annál rosszabb — alkotmányos uton.

Jól tudják, hogy a legelvetemültebb magyar kormány sem volna reávehető ily alkalmas ürügy nélkül ezen vasut kiépítésének javaslatát a ház asztalára tenni, amde a drága magyar véraldozatok a közös hatvan milliónyi és még további százmilliók áldozatán meg van teremtve az alkalmas ürügy, mely most már égető szükségnek tünteti elő ezen nemzetünk kereskedelmére halálos döfést adó vasutnak rögtönözve leendő kiépítésére.

A kormány már bégyezett, csak az alkotmányos formalitásokon akar keresztül esni, no de azért oly sebesen készül mindenre elő, miutha a törvényhozás az engedélyt már megadta volna.

A horvát nemzet áldozatainak egy recompenziójaként is követeli e vasutat. Igaz, hogy szlavon megyék tiltakoznak ellene, minél fogva e vasutat még a horvát nemzet kívánságának sem lehetne tekinteni, de ez nem gátolja b. Wenckheim minisztert abban, hogy a horvát nemzet áldozatait (?) elismerőleg fel ne említsé.

„A horvát nemzet áldozatait! Igy gúnyolják még a magyar miniszterek a magyar könnyelmű nagylelkűséget, mely évenkiut milliókkal járul hozzá a horvát állami igazgatás segélyezésére azért, hogy érte hálátlanságot arasson! Vagy igen, a kormány irányá-

ban a horvátok nem voltak hálátlanok, hiszen ők majdnem egyhangúlag szavazták meg a kormánynak a magyar közgazdasági érdekek tiz évre, vagy örökre leendő lenyűgözését s innen b. Wenckheim urnak elismerése.

Miúdezek daczára azonban a sziszek-novi-i vasut kiépítésének törvényhozási engedélye még nem oly bizonyos, mint azt a kormány hiszi, ebbe bentörhetik a Tisza-kormány kése, mert egyáltalán nem igaz, hogy ezen vasut kiépítése az élelmezésre elkerülhetlen, de az sem igaz, hogy tetemes előnyökkel járna az élelmezésre nézve.

Ezen vasuttal az élelmezés akadálytalan folyama az elfoglalandó területeken biztosítva éppen nincsen, ha az elfoglalt területek békében maradnak, sokkal hamarabb és kevés költséggel kiegészítendő kőutakon a közlekedés eléggé biztosítva lesz, ha nem, akkor amúgy is Novitól tovább építendő vasut sem lesz a szállításra használható, mert a felkelők folyton megrongálni fogják és nem engedik meg annak forgalmát.

De hiszen a könnyebb élelmezés amúgy is csak ürügy, a fő a mit elérni akarnak ez erőszakolással, hogy a keleti kereskedés utja Bécs felé tereltesék, hogy az olcsóbb és rövidebb Magyarországon átvezető út lehetetlenné tétessék, és ezt csak oly kormány, oly törvényhozás által lehet elérni alkotmányos uton, mely hazája érdekeit semmibe sem veszi.

Somogy megye bizottsága szept 16-án rendkívüli ülést tartott, melyen a mozgósított családai és sebesültek segélyezése ügyének letárgyalatása után — bár nem volt napirendre tűzve — felolvasatott a belügyminiszter leirata, melylyel megsemmisíti a megyének a Boszniában rendelt elfogatok tárgyában hozott végzését. Szalay Károly indítványára a megye újból fentartja hozott határozatát s feliratot intéz az országgyűléshez, hogy a bet és honvédelmi miniszterek a képviselőház által vád alá helyettesenek. — Szabolcs megye törvényhatósága szintén feliratot intéz az országgyűléshez Bosznia szerencsétlen occupatiójá és a miniszterium felelősségére vonása iránt.

Horvát testvéreink lelkesedése is hullni kezd az occupatio iránt. telesség engem ezredemnél tartott s Elvirát jámor apácák gondjaira bízam. Jól nevelték, vallásos volt és lelke oly szép, mint porhüvely. Tizenöt éves korában, midőn letettem a kardot, hogy nyugalommal cseréljem fel a nomád életet, magamhoz vettem.

Bár ne tettem volna!! De hiszen épen azért tettem, hogy neki éljek, ki hű mása volt felejtethetlen nőnek. Kedvező viszonyok között éltem és folytathattam a leány képzését. Katonaember létemre igyekeztem szívét is képezni s előkészíteni őt az életre, hova pár év múlva belépendő volt. És ő belépett az örök életbe.

Tanítottam zongorázni, külföldi nyelvekre, táncolni; tartottam mellette varró leányt, tanítót. Csak a festészetet nem kedvelte. Három mester is járt egymásután hozzá: hidegen fogadta őket és nem tanult semmit.

Két évvel ezelőtt egy olasz család telepedett meg falunkban. Bernio Romeo, a család egyik tagja, legidősebb fiú, gyönyörűen festett; most is van tőle birtokomban két felséges aquarell. E két képből is láthatom, hogy Elvirát szereti. Leányom, ki úgy idegenkedett a festésztől, lázzal kezdett dolgozni; négy-öt órán át forgatta naponként az ecsetet. Gyanakodni kezdtem. Először nyomoztam, majd üldöztem a viszonyt. Mint katona beleegyeztem volna a viszonyba, mint Ceraux marquis — nem.

Elfűztem Berniot. Elvira nem habozott, szíve után ment és követte mesterét. Egy hajnalban üresen találtam ágát.

Kutatam utána sokáig, de nem találtam föl. A gonoszok jól őrizték! Ez a szűzies leány, ki itt halottan is szebb mint az angyalok, talán a nyomor elől futva, mikor eladta mindenét, áruba bocsátotta magát. Szörnyű sors! Ha a férfi nyomorban van, ha nélkülöz, ha nincs semmije: meghalhat éhen. De a nő, a szerencsétlen,

A horvát hivatalnokok, kiket Boszniába rendelték arany hegyeket ígértek maguknak. Azt hitték, hogy Bosznia számukra tejfel mézszel folyó tartomány lesz. Mióta azonban dicsőség és pénz helyett csak nélkülözésekre találnak, sőt gyakran életveszéllyel kell kitűzeniök, a jó urak lelkesedése is tetemesen lelohadt. — Most a még otthon maradt horvát hivatalnokok rettegnek, hogy talán őket is kirendelik az új tartományba. A hazatértek áldják a boldog otthont és keményen állítják, hogy nincsen az az ár, melyért újra Boszniába mennének civilizálalni.

A duna-dráva vasut meg-hosszabbítása a Dunáig. A fumei ipar-és kereskedelmi kamara közlebb tartott ülésén a kamara elnök szóba hozta, hogy a duna-dráva vasut üzletét az állam veszi át s így Bácsszékeltől egész Finneig a magyar államvasuti igazgatóság kezében lesz a forgalom, kivéve az 55 klmtr. hosszú Károlyvár-zágrábi vasutat. Ezentúl jegyzé meg sokkal könnyebb lesz a déli vasut versenyé ellen küzdeni s csak az volna még kívánatos, hogy Bácsszékeltől a Dunáig is építessék vasut, hogy az átrakódás a hajóról közvetlen a vasútra történjen a mi által a deficit megszűntetése remélhető. Valóban kívánatos is lenne, hogy e vonalat az állam tökéletesen kiépítse, mert ezáltal a forgalom bizonyára élénkülni fog és állam ez uton a nagy subventiótól illetve deficitől csakugyan megmenekszik.

A sziszek-novi vasut ügyében legközelebb ő felsége elnöklete alatt tartott közös minisztertanácsban melyen Andrágy Gyula gróf, Byland Rheidt gróf, Hoffmann báró, Tisza, Széll, és Péchy miniszterek is részt vettek, elhatározatott, hogy miután a törvényhozás nincs együtt a sziszek-novi vasut most ki nem építhető és a Krajnában levő csapatok élelmezése fuvarozással is keresztül vihető. Más hírek szerint a sziszek-novi vasut kiépítése határozott tény a melynek ellenében Tisza Kálmán csak azt jegyezte volna meg, hogy az csak mint katonai vasut vonal az occupatio tartamára és a hadsereg szükségletének szállítása végett hozassék forgalomba. — Vajjon Tisza Kálmán megmarad-e ezen határozata mellett — vagy csak ez is humbung, por a nemzet szemébe? Majd meglátjuk.

Háború

Zach Bihacsnál vereséget szenvedett ezt már mult la unkanb emlitettük s hogy e vereség a felkelőket felbátorította az természetes és így nem igen ltközünk meg azon, hogy a bosnyákok északra Bihacsól a szluini határezredbe betörték és itt 5-6 falut elpusztítottak és lehamvaztak. Mind-nyert elkeseredés uralkodik a kormány ellen, mely így védtelenül hagyja az ország határait. Azon vélemény van a nép közt elterjedve, hogy most Bosznia fogja Magyarországot occupálni. Ennyire vitték a tudat-

ha semmije sincs, még mindig aruba bocsáthatja kincsét — szemérmetségét.

Nem vádolom Berniot; és nem leányomat. A derék olasz ifjú futott Elvira elől és a szerencsétlen leány, talán épen a feletti bánatában bukott el az erény ösvényén.

A longchampi lövészenen 18**-ben egy virágáros leány lett bíressé. Azt írják a lapok, egy oly szép leány mint a bájós Elvira, nem árult még virágot soha.

Az én leányom volt. Lerázta rövid idő alatt a nyűgöt, melybe gonosz emberek és még gonoszabb asszonyok verték és elhagyta őket. Aztán, ha már szívének, lelkének zománczát, himpóráit nem árulhatta, árulta a virágokat, mosolyát.

Egy versenyen — hajh! magam is ott voltam. És ott volt Romeo is. Borzadok, ha e délutánra rá gondolok. Leányom felismert és — hozzám közeledett. Leborult előttem és én azt mondtam, hogy nem ismerem. Félőrltlen tekintett fel az égre, onnan a földre, földi tűvére, Romeora, ki busan állt egy pador végén.

Mikor leányom hozzá sietett, összeretenni látszott. Valamit beszélgettek. A közönség nem ügyelt rájuk, legföllebb is a sportmanok irigyelték a szép olaszt. Romeo papirt vett elő és írót. Irt valamit és azt zsebébe rejtette. Egyszerre Elvirám elébe térdelt, megcsókolták egymást. De leányom nem kelt fel többet. Szívét kereszttel is tűtötte Romeo. Nézzék azt a kis sebet, az a tör helye!

Minden oly gyorsan történt, hogy a legközelebb állók sem vették észre, annál kevésbé akadályozhatták meg.

Romeo eldobta törét; egy marquis felvette és ma is emlékként őrizi, mert a törvényszék átengedte neki.

A gyilkos elfogatott. Én, mint katona, meglehetősen rigorosítással jártam a dolog után. Ez az én szerencsétlen leányom története.

lan tábornokok, Andrágy, egy kapzsi kamarilla a dolgot, hogy már Magyarország integritása is meg van rá támadva.

Az albán liga a mint a lapok írják napról napra erősödik és jelenleg már 130000 fegyveres felett rendelkezik. A keleti Boszniában összpontosult felkelők számát 40000 emberre teszik kik 4 főponton vannak összpontosulva jelesül a fő haderő Zvorniknál 26000 ember 12 ágyuval. Bjelinál 6000 ember 8 ágyuval. Tuzlánál 5000 ember 6 ágyuval és végre Gračanicanánál 4000 ember 4 ágyuval.

Ha most ide számítjuk a novi-bazári pasalikban összpontosított felkelők haderejét: 8000 fegyveres felkelő, 6 tábor arautát és 3 zászlóalj török nizamot, ez mindössze mintegy 13-15 ezer embert tesz s így a szétszört felkelő csapatokkal együtt azok száma 200.000-re tehető.

A 15-dikére bejelentett műveleteket a császáriak csakugyan megkezdették a Szávánál és ezen folyón átvonultak. Egy parlamentair elibök ment és mondá, hogy Samacz városa meg fogja magát adni, mire a csapatok oda bevonultak, azonban mégis a házakból történtek egyes lövések rájuk, mire a várost lövöldözni kezdték, a török negyedet föl is gyújtották és a felkelők a városból kimenekültek. Azt hiszik, hogy a felkelők azon csapatai, a kik a Szávától Dobojig terjedő uton lézengenek, már eddig a császáriak által be vannak kerítve.

Filipovic tábornagy az új hadműveletekre nézve egy nyilatkozott, hogy bizonyos benne, miszerint négy hét alatt az osztrák sereg a kilátásba vett terület urala lesz. A „Lloyd” erre nagyon helyesen azon kérdést teszi: minő hát ezen kilátásba vett terület, és meddig megy? És mégis mindezen nagy készülétek daczára a boszniai főhadparancsnokság ép oly kevéssé bizonyos a sikerre nézve, mint az occupatió szorgalmazó bécsi clique, mert már hallatszanak hangok, hogy ha lehetne jó szerivel az occupáló seregeket haza hívni, ez talán előnyösebb lenne, mint egy bizonytalan kimeneteli hadjáratba még jobban megbörtani magukat, a főnehézség csak az, hogy ott találni, hogy ez megtörténhessék, anélkül, hogy Ausztria hadi tekintélye és politikai befolyása csorbát szenvedjen.

A Szamacz bevételét tudató részletes távirat így hangzik:

Pénteken Bródnál és szombaton Szamacznál seregünk hadműveleteket hajtott végre, melyeknek kedvező eredménye a legnagyobb hatással lesz a Szapáry-hadtest legközelebbi mozdulataira. Szamacznál az átkelés a Száván a legnagyobb szabattalosság ment végbe, már néhány napja gőzkomp állítottott ott föl, s a Bienert-hadtesthez tartozó dandárok összpontosítása gyorsan megtörtént. Egy monitor ott foglalt állást, hol a Bosznia a Szávába ömlik; a felkelők a partokon állottak, s magában Szamaczban is 6000 főnyi ellenség volt. A

És Romeo? Vallott hűségesen. Elmondta hogy rajongásig szerette Elvirát, hogy ő kérte: ölné meg. És ő minden kívánságát teljesíteni akarta kedvesének. Csináljanak vele a mit tetszik. Az öreg úr elbeszélése után huszonnégy órával csakugyan olvasható volt a lapokban, hogy Bernio Romeo, a lövészenek királyőnjének gyilkosa, birái előtt összeomlott és meghalt.

Orvosai constatálták, hogy a — szíve hasadt meg. Erre a szerencsétlen katona így kiáltott fel: ezer milliom bomba, ősi nevem meg van mentve! De legalább a guilotineig élhetett volna.

Kit kell elítélni! Ez a kérdés.

Mulattató.

A X helyiségben megjelenő lap szerkesztője és egyik előfizetője között ilyenforma párbeszéd keletkezett: Előfizető: Önnek lapja elég tartalmas, de sajnos, hogy a tárczája üres. Szerkesztő: Igen, mert a lapot munkatársaim csak betöltik, hanem a „tárczát” az előfizetőnek kellene megtölteni.

T. tanár, ki szörnyen szórakozott szokott lenni, kellemetlen orrhangon beszél. Egyszer, midőn épp a tanterembe akar benyitni, hallja, hogy ott benn az ő hangján valaki már nagyban prelectióz. — En hát már be mentem volna? — kérdi szórakozottan önmagától s megfordulva haza ballagott.

Ha még sokáig tart ez a szárazság, úgy minden barom oda lesz! — szolt az ur öreg gádzasszonyához. — Oh, csak nagyásgódot tartsa meg a menybéli uristen! — fohászkozott az öreg nő.

fölkelők csoportjai jól föl voltak fegyverezve, néhány régi török ágyújuk is volt s úgy látszik, el voltak határozva végső lehellettükig kitűzeni.

A balparton parti ittegek állítottak föl, s az átkelés reggeli 6 óra után a legnagyobb óvatossággal megkezdődött, s mivel a fölkelők kezdetben nem igen mutakoztak hajlandóknak visszavonulni, a monitor mitűködni kezdett. A fölkelők rövid ideig tartó, győzge tüzelést kezdtek, s aztán megfutmodtak. A monitor és a Száva balpartján felállított üteg alig tettek 15-20 lövést, mikor a város falára kitéltek a feler zászlót, s egy parlamentair jelent meg, tudatva, hogy a város megadja magát s a kildött áll jót arról, hogy a város nyugton fog maradni, csapataink bántatlanul bevonulhatnak. Erre csapataink elkezdtek a várost megszállani, azonban a parlamentair biztosításai daczára is lövöldöztek néhol a házakból, s csapataink ellenállásra buktak. E miatt megkezdődött Samacz lövetése, s a török-negyed kis házai néhány percz múlva lángban állottak, míg a keresztény-negyed viszonylagosan nem sokat szenvedett.

Kévéssel 12 óra után Samacz megszállása teljesen végre volt hajva, s ezerszeres „hurrah” kiáltások között vonultak be csapataink a megfektezett városba, mely nem egybő romhalmazzal.

A fölkelők részint elfogtak, részint elfutottak, s futásukat vagy a hegyek, vagy azon állások felé intézték, melyeket csapataink domináltak. Késégtelen, hogy a Száva partjától Dobojig terjedő területen a fölkelő csapatok közé vont vasgyűrt, mely eddig a Száva felé nyitva volt, most már teljesen be van zárva. Dobojnál csata folyik. A gőzhajók a Száván múltól fogva megint közlekednek Samaczról fölfelé.

A Bienert báró altábornagy parancsnoksága alatt álló csapatok, melyek e hó 14-én lépték át a Szávát, megkezdtek a támadó hadműveleteket, s ezek, mint a beérkezett táviratokból kiderül, zavartalanul folynak.

Szeptember 15-én este a Sakova és Gradacac közti parti vonalat a Bosznia irányában megszállották s legott lövővereztek a lakosságot. Az ottani erőiben 2 ágyu találtatott. A keresztény községek hódolatuakat fejezték ki az osztrák-magyar hadak előtt.

Szapáry László gy. altábornagy egyidejűleg kezdte el Dobojból a kombált támadást s 15-én reggel nagyobb kémszemle csapatokat kildött a tázadók ellen, melyek föl is találtak az ellenfél s esetepetők támadtak, melyek reggeli 8-ig tartottak; részünkről Manz hadnagy a 4. vadászzászlóaljából s mintegy 20 katona sebesült meg.

Egy Gračanicza ellen szeptemb. 16-án reggel indított osztag e várost elhagyottnak találta. A fölkelők részint éjszak felé, részint Dol-Tadlába vonultak

Bankár: Miként van az, hogy a tudósok eljárnak a gazdagokhoz, de a gazdagok nem igen keresik fel a tudósokat?

Író: Az csak azért van, mert a tudósok tudják, hogy mi hiányzik nekik, míg a gazdagok nem tudják.

Ugyan édes öcsém, mért nem házasodol már meg? hisz te el tudnád a feleségedet tartani?

Igen, eltartani csak tudnék egy nőt, de — ruházni, ruházni!

Delnő: Oly büszke vagyok leányaimra! a bonnetól oly pompásan megtanultak francziánul, egy eszevegek, mint igazi franczia hölgyek; a gouvernante-tól a legszebb német nyelvet tanultak meg s a nyelv-mesterrel a legűköltebb angol nyelvet beszélnek, mint csak a legelőkelőbb ladyk!

Ur: Es magyarul? Delnő: Ah, mi a hazai nyelvről sem feledkeztünk meg, és magyar cseledeket tartok, azoktól tanultak leányaim magyarul.

Egy vidám öreg katonatiszttal sok bohóságot követtek el barátai. Így egy reggel amig aludt, mezeiben lábára felcsatolták sarkanyituit. Midőn fölébredt, nagyot kacagott ennek láttára.

Nézzétek, — mondá — az a szamar inasom este csak a eszimat buzta le s a sarkanyukat a lábamon fejejtette!

Betegnek tetszik lenni, drága nasám? — udvariaskodik a fatusi daudy. — Betegnek beteg vagyok, de bizony nem tetszik, — felelt a hölgy.

— *Olyan történet, a milyen gyakran történik.* Koszorú költőnk, Petőfi, rég megírta, hogy: „Kikelet a leány, virág a szerelem, — Kikeletkor virítani kénytelen.” A szép Klarissza sem tehetett tehát róla, hogy az ő tizenhét éves szivecskéje is hevesen kezdett dobogni s lelkében vágyak keletkeztek az édes szerelem után. Képzete szép fiatal embereket rajzolt elébe, kik a szerelem mézédés szavait susogták fülebe s a kinek dobogó keblére halolva olyan nagyon boldognak érezte magát, — de persze csak képzeletben. Atyja, nagyon szigorú ember volt, minden lépésére ügyelt anyának s a tükfejt gavalérokat nem is eresztette belül a háza külsőben. A szép Klarissza tehát csak az ablakon keresztül láthatta azokat, a kiket úgy szeretett volna pihegő keblére ölelni. Ez nagyon megkeserítette az életét. Türelmet, szenvedett egy ideig; de végtére megszakadt a türelme fonala. A kaszliból kivett egy pár bankpénzt, divatos kalapot vett, felöltötte a legszebb ruháját s azután — becsapva maga után a szülőház ajtaját — neki indult a nagyvilágba. Bolyongott városról-városra, nyakig uszva a szerelem gyönyöreiben; a végzet forgószéle végtére Szegedre sodorta. Kalandos utjának itt aztán vége is szakadt. Pénze, amit hazulról hozott, s itt-ott jószívű uraktól kapott, az utolsó batkáig elfogyott. Ép ebben a válságos helyzetben érte a reá néző valódi szerencse, hogy a rendőrség figyelmes lett reá és elfogta. Atyjának azonnal sürgönyöztek, a ki tüstént Szegedre jött, s magával vitte szűkevény leányát. Klarissza tehát ismét otthon vár, s most valószínűleg még szomorúbban ügyelnek reá; tehát ismét szomorúodik, eped a szerelem élvei után. O tempora, o mores!

— *Bakahumor.* Egy Boszniából visszakertült bakával találkozott minapában egyik ismerősünk. Kérdésére, hogy milyen ország az a Bosznia, bakánk ekkép felelt: „Hát uram olyan ország az a Bosznia, hogy ha felét nekem adnák is ráköpnek, nem hogy még harcolni volna érte érdemes.” Si non e vero....

— *Egy pihenést óhajtó nyelv.* „Orvos úr, szoltott egy igen csacska nő, ki valótig beteg óhajtott lenni, orvosához, „önnek kell részemre valami gyógyszerrel irni.” — „Eh mit,“ mondá az orvos, „miután a nő literet megtagogatta, kegyednek nem sztkéséges egyébb, mint egy kis pihenés.” — „De nézze meg csak, orvos úr, a nyelvémet,“ mondja panaszkodólag a tetszelgő beteg. Az orvos megvizsgálja a nő nyelvét és egész tudományom komolysággal válaszolja: „Igen, ép kegyed nyelve az, melynek legnagyobb pihenésre van sztkéke.” — *A mai gyermek.* Egy kertben a pássziton együtt játszott egy 6 éves fiúcska az 5 éves Malvinkával. Megnván már minden játékot, elkezdtek völegényt és menyasszonyt játszani. — Malvinka anyja ép akkor közeledett a gyermekhez, midőn a kis leány oda igérte kezét udvarlójának. — „Mama, mama“ kiált Malvinka. — „Tivadar megkért és én megígértem, hogy neje leszek. Remélem nincs kifogásod elene.” — „Ráértünk még arra gyermekem, de ilyen játékok mások meg nem engedek.” — „Huh! te csunya mama. Ugy-e megengedtem, hogy apámhoz menj, és te mégis olyan rossz vagy.” — Hja, a mai gyerekek!

— *Megfejtett talány.* Katonai sorozás volt nem rég egyik németországi községben. Az első ifjú, a ki belépett, ép, egészséges, tagbaszakadt fickó, mindjárt benn ragadt. — A nyolczadik gyalogezredhez, Metzbe! — hangzik az elnökli törzstiszt rendelkezése. — Ha szabad választanom, — szolt a suhancz, — hadd szolgáljak inkább a vadászoknál Zweibrückenben. — Készséggel engedtek kívánságának. Jön a második, a harmadik, a tizedik, a századik és valamennyi Zweibrückenben kíván szolgálni a vadászoknál. Az elnökli törzstisztnak már a harmadik esetnél feltűnik a dolog, de a kérdésre: miért kívánok valamennyien Zweibrückenben szolgálni, nem nyer kielégítő választ. Az egyik nek rokonai laknak ott, a másiknak az atyja szolgált valaha a városban és így tovább, ürügyben nem volt hiány. Végre elfogyott az elnök türelme. Mergesen az asztalra tett öklével. — Györgös adát! Mi az örögért akarnak ezek valamennyien Zweibrückenben szolgálni és nem Metzben?! Az egyik csendőr, ki oda álltvala volt, felvilágosítá végre: — Metzben a sör ára 25 pfennig, — monlá, Zweibrückenben pedig csak 11 pfennig.

— *A három titkai.* Hát hiszen az asszonyok kisebb-nagyobb mértékben mindenütt asszonyok; de senkinek sincs oka méltóbban felsobajítani, mint a török szultánoknak, hogy: „Oh! azok az asszonyok!” Pedig hány férfi irigylis az ő sorsát! Vessünk csak egy pillantást a „fényes kapu“ belül. A serailban több mint 3000 ember lakik, kik közül kétezer bizonyosan nő, a kik engedelmessé szolgálói az ő uruknak, a padisahnak. Hogyne főne tehát a feje a szegény szultánnak, mikor e sok első-, második és harmadrendű feleségről kell gondoskodnia, és azok között a rendet és békességet fenntartani. Hja mert arányos nép ez. A palota cselszövények e felkentei nemcsak egymással és egymás ellen küzdenek folyton, hanem az asszonyeszközzel még a politikába is szeretnének beavatkozni. „Nők az alkotmányban.“ A nők birodalmának a feje azonban nem a császárné, a fő feleség, hanem a szultán anyja, a Valida szultána. Tiszteletben tartják az öregkört. Ennek szolgásméltysége 200 embert számlál. Rangban utána következik a pénztárnoknő, a ki régebbi feleségek közül választatik. Ez vezeti a ház-

tartást. És ez tán csekély dolog? Sőt nagyon is nagy. Gondoljuk meg, hogy a mintegy 2000 feleség közül mindenki- nek meg van maga udvara, ékszeri és temérdek zsebpénze. A pénztárnoknő után következnek a „féltörvényes“ feleségek, és kedvenczek, a következők rendez: négy kadim, az iklabok (kegyenczek) és a gikuzdek (kiszemelt kegyenczek). Kiknek száma határtalan. Ezek után pedig rangban jönnek a hercegek anyjai. Ha a Valide szultán meghal, a pénztárnoknő követi az uralkodásban, a ki rendszeren fe- csegő, ravasz vén asszony (a neve Hasnader Ousta. A földi szemek elől elrejtett háremben nem tesznek egyebet, csak esznek, isznak, mulatnak és öltözködnek, mint az asszonyok legnagyobb része. Mulattatásukra bohócok, törpék és táncosnők (300-an) vannak. S milyen könnyű e paradicsomba bejutni. Nem is kell protectio. Elég, ha a szultánnak megtetszik egy csinos arc és kérdezősködik utána. Azonnal szerencsére lesz a szultán egyik felesége lehetni, kap udvart, ruhákat és jogot — költekezni. S mindezt mit tesznek? Ha a szultánnak a feje fő a kormányzás gondjaitól és a három titokteljes légkörbe menekül, igyekezniök kell eloszlatni homlokáról a gonderhes felhőket, a mihez olyan jól értenek!... És ők engedelmessé alattvalói a nagy padisahnak!... S ezért a szultán is becsüli őket; angyaloknak tartja, a kikkel földi halandókat boldogít. Erdemeket szerzett pasák- nak adja — feleségül. Jelenleg az új és régi hárem növekedése 4000-et tesz. Hányszor négy ezerbe kerül e boldogító lények boldogító tételei?

— *A gyémánt-hercegnő.* Oly szép volt a kis Ludmilla. Még csak 13 éves, de már mint a város legszebb leánya ismeretes. És a mi még kedvesebbé tette, a két gödröcske volt, jobb és bal arczon. És Ludmilla tudta, hogy ezért sok gymnazista imádja és firkálja a szerelmes leveleket, de ő csak egyet tüntetett ki. — Nevezik a szerencsést Felixnek. A család volt a gyerekek lelvélődjója, míg Ludmilla meg nem unta a dolgot és kiadta Felixnek az utat. Egy szép vasárnapon esett Ludmilla nevenapja. Meg volt erre hiva minden serdülő leány és fiú. E napon kapta Ludmilla nagybátyjától a gyönyörű kis aranykeresztet, melyen egy kis gyémánt tündöklött, miről aztán barátai elnevezték a „gyémántos hercegnő“-nek, mely már rajta ismaradt haláláig. Felix után egy kereskedő-segéd szeretett bele. Ludmilla meghallgatta és elfogadta tőle az ajándékokat. Az öröm azonban nem sokáig tartott, mert a fiatal segéd az ajándékokat főnöke pénztárából vette és rajta csípték. De ő bátran bevalotta, hova költötte a pénzt és Ludmilla kénytelen volt visszaadni, gyűrűket karperecz stbít. Ludmilla virágzatlan volt. Hányszor állott meg elábrándozni az ékszerkereskedések előtt. Álmódásaiban elképzelte magának mily pompás lehet igazi hercegnőnek lenni és ha felébredt álmódásaiból és látta a valóságot, sirt, mint a gyermek.... És egy nap arra ébredt a város lakossága, hogy a gyémántos hercegnő megszökött egy drago- nyos tiszttel.... Felix Ludmilla első ked- yese, befejezte tanulmányait és szülői csak azt akarták, hogy nősüljön meg. De Felix még nem felejtette el a gyémántos hercegnőt. Nem volt nap, sőt talán óra sem, melyben nem gondolt volna reá. Szülői ostromlására azonban mégis megígérte, hogy elmegey az estélyre, hol bemutatják azon leányt, kit neki szántak. Épen az estélyre ment, midőn szembetalálkozott egy sürtőn befátyolozott nővel. — Nem ömersz? — mondá a fátyolos nő mosoly- gva, de reszkető hanggal. Felix gondolkodott. — „Ludmilla!“ — kiáltá. — Ilyen a gyémántos hercegnő, kedves Felix. Igen örvendek, hogy találkoztunk. Ah, mily szép volt, emlékszel még? — Felix elfeledte, hogy az estélyen várják, karjára fűzte Ludmilla és lakására vitte. Lakásán gyertyát gyújtott és Ludmilla nézett. Az arcz még szép volt, de sápadt és halványpiros ajkain cinykus mosoly ült. — Éhes vagyok Felix — mondá, adj valamit en. m. Felix ételért sietett, vissza jő és borzasztó látvány terül el előtte. A karszékekben Ludmilla sápadt, vonagló arczal ült és az asztalon egy félig ki- rított pohár víz állott. Nem szenved kétséget, Ludmilla megmérgezte magát. — Isten veled! Elértem a boldogság legna- gyobb fokát, mert közelebben halok meg. Így halt meg X. herceg ünnepeit ked- vese. A nő legszebb disze az erény és nem a gyémánt. Másnap sirba vitték az elhervadt rozszát.

— *Rövid hírek.* Edelsheim-Gyulai főparancsnok a budai katonai kórház igaz- gatóságának ötszáz forintot adott át, hogy abból a legközelebb elbocsájtandó tiz se- bestülnek fejenként 50 forintot adjon. — *Az országos honvédség* végeztet 6-án lesz a fővárosban. — *Verhovay Gyula* lá- zítási perében Hermann Otto és több egye- temi polgár ellen is büntényítő vizsgálatot indítanak. — *A királyi pecsétnyomját* el- lopták a bécsi osztrák múzeum első ter- méből, hol üvegtartóban őriztetett. — *A Stolácsra* rótt 100.000 forintnyi sarez fele a Stolács és környékén elesettek özvegyei- nek és árváinak segélyezésére fog fordít- tani. — *A sebesülteknek* szóló élelmi cik- kek adoménessék. — *A német császárné* 1000 márkát adott az osztrák sebesültek javára. — *Natalia* szerb fejedelemnének fia született. Az ifjú herceg Sergej névre kereszteltetett. — *B. Sina Simon* özvegye 2000 frtot küldött és pedig 1000 frtot a tartalékosok családjá és 1000 frtot a se- besültek javára.

IRODALOM.

— **Előfizetési felhívás** Alulírott, mint az „Orpheus“ zenemű-folyóirat volt szerkesztője 200 magyar népdalra, férfi-négyesekekre „Nemzeti Lant“ cím alatt előfizetést nyit 2 ft. 50 krral. Bolti ára 3 ft. leend. Nevezett mű f. é. október hóban fog oszmos kiállításban megjelenni. Előfizetési pénzek legzéleszerőben postai utalvánnyal küldendők alulírtokhoz. Gyűjtöknek 10 előfizető egy-egy ingyen példánnyal szolgálunk. Budapest, szeptember hó 15-én 1878. Goll Janos, II. kerület, fő-utca 20-ik szám.

— **A „Vasárnapi Ujság“** szept. 15-ki száma következő tartalommal jelent meg: Gróf Szapáry és Joannovics [két arczképpel]. — Összel, költ. Inezedy Lászlótól. — Orosz dolgok [II] Csurgótól. — A belga királyi pár ezüstmenyegzője — a — [két képpel]. — Csataképek a boszniai hadjáratból [két képpel]. — Tizenöt éves kapitány [Verne regénye. folyt.]. — Látogatás Kossuthnál. Királyi gyűlés. folyt.]. — Látogatás Kossuthnál. Királyi Pálól. — A miskolcai vész [két képpel]. — Kos- suth Lajos a német tudományosságrol. — Irodal- om és művészet stb. rendez rovatok. A „Vasár- napi Ujság“ előfizetési ára negyedeve 2 ft., a „Politikai Ujdonságok“-kal együtt 3 ft. A „Ha- boru-Kronika“ negyedeve a „Vasárnapi Ujság“- gal 2 ft. 50 kr, a „Politikai Ujdonságok“-kal 2 ft. V. kötet 2-ik füzetét megjelent következő tartal- ommal: Berzesenyi Daniél, Agyal Davidtól. — „Ki írta az első magyar nyelvtant?“ Békési Emil- től. — A magyar egyházi szónoklat története. Dr. Károly Gy. Hugótól. — Édes Gergely élete, Abafi Lajostól. — Bacsmege levelei, Dr. Heinrich Gusztávól. — Kazinczy Ferencz levelezéséből, Dr. Ferenczy Józseftől. — Valkai Bánk-Bán éneke, Dr. Heinrich Gusztávól. — Szeder Fábian levelei Guzmics Izidorhoz, Körösy Lászlótól. — Aranka György levelei Kovachich Marton Györgyöz, Dr. Ferenczy Józseftől. — Költészeti gyöngyök a XVII-ik szá- zadból, Thaly Kálmántól. — Nagy Bihar Albertől [Székely ballada], Balassy Dénestől. — Irodalom- történeti repertorium, idősbb Szinyevi Józseftől. Szerkeszti és kiadja Abafi-Aigner Lajos. Előfizetési ára egy evre 8 frt, félvre 4 frt, egyes füzet ára 1 forint.

— **A „Magyar Lexicon“** 10-ik megjelent füzetével bezárja az első kötetet. — Ezen füzet mellékletül hozza Ausztria és Magyarország tér- képet vallás-statisztikai előtintéssel. Szerkeszti Somogyi Ede, Kiadja Rautmann Frigyes Budape- sten. — Ára egy füzetnek 30 kr.

GABONA ÁRAK

a f. é. szept. hó 7-én tartott hetivásáron.

	I. oszt.	II. oszt.	III. oszt.
Búza 100 klg. ft.	7.00	6.40	6.10
Kétszeres „ „	6.00	5.70	—
Rozs „ „	5.30	5.10	—
Árpa „ „	5.20	5.00	—
Zab „ „	5.50	5.30	—
Kukoricza „ „	6.60	5.60	—
Hajdina 100 klg. ft.	0.00		
Széna „ „	1.80		
Szalma „ „	1.00		

NAGY FERENCZ
laptalajdonos.
HAKSCH EMIL KIS JÓZSEF
felelős szerkesztő. Szerkesztő tars.

Hirdetések.

Szüretelő vagyis
szőlő gázolósákokat
legjobb kender madzagból készülte- ket kaphatni Pécselt **Cserta Ig- nác**z fűszerkereskedőnél. 206 (1—1)

Árverési hirdetmény.

Alulírt által ezennel közhírré tétetik, miszerint **Szt-Király** mezőváros tulajdonához tartozó **Greiner** és **Balogh**-féle két bolti helyiség lak- házzal, és hozzátartozó kerttel együtt 1879. évi szt.-György naptól számitandó **három evre**; — a **pálinka mérési jog** pedig 1879. évi szt. György naptól kezdve azon év szt. Mihály napjáig terjedő időre folyó 1878. évi **október hó 6-án** reggel 9 órakor **Szt.-Királyon** a város- házában tartandó nyilvános árverés utján **bérbe** fog adatni.

Miről az árverezni szándékozók oly megjegyzéssel értesítettnek, miként az ár- verés megkezdésével a kikiáltási árnak 10% százalékat bánatpénzzül letenni tar- toznak, a többi feltételek pedig Szt.-Ki- rályon a városházánál és Bicsérdén a kör- jegyzői hivatalnál megtudhatók.

Szab. Szt.-Király szept. 17-én 1878. **Györök Ferencz, Gál Vincze,** körjegyző. hadnagy. 205. (1—1)

Cseplő gépeket szeg rendszerre kézi munka erőre, 1—4. vonó marha erőre is, tisztító szerkezettel, elismert legjobb kiállítással, könnyű jár- tal és nagy munka képességgel a legju- tányosabb áron.

Megbizható tűgnökök kerestetnek, is- mét eladókna magas jutalék. Megbízások czime: 107 (0—15)
Ph. Mayfarth et Comp. Maschin- fabrik Frankfurt a Main.

„AZIENDA ASSICURATRICE“ triesti biztosító társaság
PÉCSI főügynöksége.

HERMANN és PIERNIKARSKI

Pécselt,
Ferencziek
utca
4. szám.

Ajánlják a raktárban levő kézi és járgányos cseplőgépeket sorvetőgépeket (Drills) gabnarostákat és konkoltisztítókat (Trieurs), szecskavágókat, kukoriczamorzsolókat, daráló- kat, répavágókat, ekéket, boronákat, amerikai aczel széna és trágya vellekát, angol köszén és gabnalapátókat, bor- sajttókat, borszivattyúkat, szőlőszúzókat és eszközök min- den a raktárban nem levő gépek — továbbá gabna és lisztes-zsákok, (Jute szövetből) gépolaj és gépszijak szállítását a legelőnyesebb feltételek és eredeti gyári áruk mellett.

Elfogadnak biztosításokat **TÜZKÁROK ELLEN** épületekre, gabona és szénakazalokra, gépekre és állatokra stb. továbbá **JÉGKÁROK ELLEN** és **AZ EMBER ÉLETÉRE**, mely a csatában elesettekre is kiterjed, mindezeket a legelőnyesebb díjak mellett.

PRICK V.-féle pécsi köszén eladási főügynöksége.

CLAYTON és SHUTTLEWORTH gazdasági gépjár képviselőisége.

Hirdetmény.

Alulírt Igazgatóság részéről közhírré tétetik, hogy az intézet tulajdonát képező, a főtéren fekvő **Czindery-féle házban** levő összes lakhelyiségek rész- letenként,
1. é. október hó 1-től fogva bérletbe adatnak. — A közelebbi feltételek, igazgatósági elnök urnál megtudhatók.

Pécselt, 1878. május 1-én tartott igazgatóság ülésből.
A pécsi takarékpénztár igazgatósága.
108(0—20)

Árverési hirdetmény.

A pécsvárad tek. ker. főtiszttség folyó évi szeptemberben 8-án 1537. szám alatt kelt rendele folytán, alolirt számtartóság által közhírré tétetik, miszerint a Pereked- Ellend- és Romonyai összesített határokbán fekvő összesen 2187 $\frac{1}{2}$ cat. holdra terjedő de két gazdasági testet, névszerint az egyik 128 $\frac{1}{2}$ cat. hold, a másik 89 $\frac{1}{2}$ cat. holdat képező tagosított birtok folyó évi szeptem- ber 30-án délelőtti 10 órakor a pécsvárad számtartósági irodában megtartandó nyil- vános árverés utján 9 egymásutáni évi vagyis 1879. évi január 1-től, 1887. évi december 31-ig felsőbb jóváhagyás fen- tartása mellett haszonbérbe fog adni.

Bánatpénzzül holdankint 1 frt. vagyis 129 ft, illetőleg 90 ft. léssen az árverezés megkezdése előtt az árverező bizottság kez- zébe leteendő.

Szabályszerint szerkesztett 50 kros bélyeggel és a fent irt bánatpénzzel ellá- tott irások ajánlatok szinte elfogadhatnak, ha azok az árverés megkezdése előtt leg- alább 1/2 órával a pécsvárad számtartó- ságnál, a hol az árverési és szerződési fel- tételek a hivatalos órákban naponta meg- tekinthetők, benyújtatnak.

Utó vagy a feltételektől eltérő aján- latok figyelembe nem vétetnek, hátraiek- ban levő, vagy az urodalommal párben álló bérlek az árverésben részt nem ve- hetnek.

Az ajánlatok mindegyik tagra külön teendő.

A fent kijelelt bértartam alatt a föl- deket legalább egyszer jól megrágyázni a bérő kötelessége leend.

Örök eladás esetében, a szerződés azonnal megszűnik.

Kir. alapítv. urod. számtartóság Pécs- váradon, 1878. évi szeptember 12-én.

Nines több buza- üszög!

A Dupuy N.-féle vetőmagpácz használatával mellett. Ezen rézgálic (kékkő) s más maró sókból álló pácz teljesen elpusztítja — ha a minden csomagon olvasható egy- szerül kivitelül használati utasítás pontos- san követettik, — a buza, árpa, zab, köles, tengeri, stb.-nél a vetőmagon ta- lálató őrüszegirákat, mint ezt számos bizonyítvány erősíti.

A magas magy. kir. ministerium gaz- dasági közleményei a **Dupuy N.-féle páczot** mint egyiket a legskerebbb szereknek ajánlják a buzaüzög elhárí- tására.

Áttekintések bizonyítványokkal ki- vánatra ingyen és bérmentve.

Ára egy 2 hectoliter (200 liter) magra való csomagnak 30 kr.

KOSS és DUPUY,
Bécs, VI. Windmühlgasse Nr. 35.
Kaphatók Pécselt, **Blauhorn A.** kereskedésében. 398 (5—3)

+Bosznia és Hercegovina+

occupatiója folytán legjobb munkásaink mozgosítottak és így kénytelenek vagyunk **China** ezüst áru-gyárunkat egészen beszüntetni és temérdek győayóri chinaezüst készítmény készletünkön sür- gösen jóval az előállításí áron tulajoni.

Részletes árjegyzéket kívánatra bér- mentve küldünk.

Leszállított áruk:

	elöbb	most
6 drb. kávéskanal	ft. 3.50	ft. 2.50
6 drb. evő kanál	7.50	2.80
6 drb. evő kés	7.50	2.80
6 drb. villa	7.50	2.80
1 drb. levesmerő kanál	5.—	2.30
1 drb. tejmérő kanál	3.50	1.50
1 drb. cukortartó	14.—	8.—
1 drb. vajtartó	5.—	2.—
1 pár gyertyatartó	8.—	3.—
6 drb. evőeszköz zsamoly	5.—	2.70
1 drb. cukorfogó	2.50	1.—
6 drb. gyümölcs kés	6.—	2.50
6 drb. gyümölcs villa	6.—	2.50
1 drb. sotartó		

Legújabb gombgarnitúrák gépszekerkezettül 1 frt. Egy darab cigarettá dohánytartó 2 ft. Továbbá pompás tálcák, kávé és theakannák, asztaldiszit- mények, kargyertyatartók cukroszokor, tojástartó, fogpiszkáló állvány, ezet és olaj garnitúrák és sok más czikk ugyancsak bá-nulatos olcsó áron.

Különösen figyelemre méltó:
6 drb. evő kanál, 6 drb. kés, 6 drb. villa, 6 drb. kávéskanal mind a 24 drb. finom zarkában [Etsül] 24 frt. helyett csak 10 frt.

Ugyancsak britanica ezüstből és mind a 24 drb. csinos zarkában [Etsül] csak 7 frt.

Megrendelések utánvétel mellett kés- séggel és lelkiismeretesen teljesítetnek.

PREIS E.
Bécs, Rothenurmstrasse 29.
202 (12—2)